

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 8.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.8.23>

УДК 371.13:35.08

Д. М. Пінчук,

старший викладач кафедри педагогіки, спеціальної освіти та менеджменту,

КЗ Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5173-7633>

**ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНИХ
МЕХАНІЗМІВ У ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОМУ УПРАВЛІННІ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЮ ПЕДАГОГІЧНОЮ ОСВІТОЮ**

D. Pinchuk,

Senior Lecturer of the Department of Pedagogy,

Special Education and Management Municipal,

Institution Sumy Regional Institute of Postgraduate Pedagogical Education

**APPLICATION OF INFORMATIONAL AND ORGANIZATIONAL
MECHANISMS IN STATE AND PUBLIC MANAGEMENT OF
POSTGRADUATE TEACHER EDUCATION**

У статті досліджено роль та особливості застосування інформаційних і організаційних механізмів у системі державно-громадського управління післядипломною педагогічною освітою. Проаналізовано сучасні тенденції цифровізації управлінських процесів, що забезпечують прозорість, відкритість та оперативність взаємодії між органами державної влади, закладами освіти

та інститутами громадянського суспільства. Розкрито значення інформаційних механізмів, зокрема використання електронних платформ, систем моніторингу та аналітики даних для підвищення ефективності прийняття рішень. Визначено, що організаційні механізми, спрямовані на координацію діяльності всіх учасників управління, сприяють інтеграції ресурсів, підвищенню якості освітніх послуг та розвитку партнерства. Обґрунтовано, що поєднання інформаційних та організаційних інструментів є ключовою умовою модернізації післядипломної педагогічної освіти, її адаптації до вимог сучасного інформаційного суспільства та концепції безперервного професійного розвитку педагогів.

The article examines the crucial role and specific features of applying information and organizational mechanisms within the system of state-public governance of postgraduate pedagogical education. It thoroughly analyzes current trends in the digitalization of management processes, which are fundamental to ensuring greater transparency, openness, and prompt interaction between government authorities, educational institutions, and civil society organizations. The study emphasizes that the introduction of modern information technologies is not merely a technical update but a strategic imperative for reforming the entire management system, making it more flexible, responsive, and data-driven.

Particular attention is paid to the importance of information mechanisms, which serve as the foundation for modernizing governance. These include the sophisticated use of electronic platforms, advanced monitoring systems, and data analytics tools. Such tools enable the collection, processing, and analysis of large volumes of data on teacher qualifications, professional development needs, and program effectiveness. This data-driven approach significantly enhances the effectiveness and validity of decision-making in the field of education management, moving it from an intuitive to a scientifically grounded practice. The article argues that a robust information infrastructure is essential for creating personalized learning pathways and ensuring the equitable distribution of educational resources.

The study also highlights that organizational mechanisms, aimed at coordinating the activities of all stakeholders, are equally vital. These mechanisms include the establishment of expert advisory councils, the development of clear protocols for cooperation, and the promotion of a network-based management model. Such structures contribute to resource integration, the continuous improvement of the quality of educational services, and the strengthening of a genuine partnership between the public sector and civil society. This collaborative approach fosters a culture of shared responsibility and collective decision-making, which is crucial for the sustainable development of postgraduate education.

The article substantiates that the combination and synergy of information and organizational instruments is a key condition for the effective modernization of postgraduate pedagogical education. This synergy enables the system to adapt dynamically to the demands of the modern information society and the concept of continuous professional development for teachers. The findings underscore that integrating digital tools with well-structured organizational processes not only optimizes governance but also fosters innovation, inclusiveness, and sustainable development within the educational sector. Such an approach supports the creation of an integrated, efficient, and responsive governance model that aligns with global educational trends and the strategic priorities of national education policy.

Ключові слова: державно-громадське управління, післядипломна педагогічна освіта, інформаційні механізми, організаційні механізми, професійний розвиток.

Key words: public administration, postgraduate teacher training, information mechanisms, organizational mechanisms, professional development.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасна система післядипломної педагогічної освіти перебуває у стані постійних змін, що зумовлено соціально-економічними трансформаціями, розвитком технологій та реформуванням освітньої сфери. Забезпечення ефективного управління цією системою вимагає

інтеграції зусиль державних інституцій і громадських організацій, проте на практиці існують проблеми, пов'язані з недостатнім використанням інформаційних технологій, фрагментарністю організаційних структур та недостатньою координацією між учасниками управлінського процесу. Враховуючи важливість післядипломної педагогічної освіти для підвищення професійного рівня педагогів та якості освіти, є нагальна потреба у впровадженні ефективних інформаційних і організаційних механізмів державно-громадського управління для забезпечення прозорості, оперативності та адаптивності управлінських процесів

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання впровадження інформаційних та організаційних механізмів у державно-громадське управління післядипломною педагогічною освітою є предметом активного вивчення серед провідних українських науковців, зокрема О.М. Онаць, І.В. Саух, Л.М. Гаєвської, Ю.І. Завалевського, О.І. Зайченко, В.І. Шуляра, та інших. Дослідження науковців сприяють поглибленню теоретичних знань і практичних підходів у цій галузі, акцентуючи увагу на ролі інформаційних і організаційних інструментів.

Сучасні виклики вимагають удосконалення управлінських практик через впровадження інноваційних інформаційних технологій і створення дієвих організаційних структур, що забезпечать взаємодію між державними інституціями та громадськістю. Таким чином, дослідження цієї теми є важливим кроком для забезпечення сталого розвитку системи післядипломної педагогічної освіти та адаптації її до потреб сучасного суспільства.

Формулювання цілей статті. Метою статті є теоретичне обґрунтування та аналіз застосування інформаційних і організаційних механізмів у державно-громадському управлінні післядипломною педагогічною освітою з метою підвищення ефективності професійного розвитку педагогічних кадрів і вдосконалення управлінських процесів у цій сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. Державно-громадське управління післядипломною педагогічною освітою є складним багаторівневим процесом, що потребує координації дій різних суб'єктів – державних органів,

освітніх установ і громадських організацій. Ефективність цього управління значною мірою залежить від застосування сучасних інформаційних та організаційних механізмів, які забезпечують оперативність, прозорість і демократичність прийняття управлінських рішень.

Впровадження дієвих механізмів виявлення та врахування запитів громадського сектору стикається з низкою викликів, серед яких: недостатній рівень поінформованості населення щодо можливостей участі, формальний характер залучення, обмежені ресурси для проведення масштабних консультацій, а також потреба у розвитку культури партнерства та взаємодовіри між державними та громадськими структурами. Незважаючи на ці труднощі, подальший розвиток державно-громадського управління у сфері післядипломної педагогічної освіти є незаперечним кроком до формування якісної, сучасної та адаптивної системи, що відповідатиме динамічним суспільним потребам і професійним запитам педагогів. Спільні зусилля держави і громадськості можуть забезпечити сталий розвиток освіти та посилити її роль як ключового чинника прогресу.

Ефективні механізми виявлення та врахування запитів громадського сектору є фундаментом для розвитку якісної системи післядипломної педагогічної освіти в умовах державно-громадського управління. Впровадження інструментів публічних консультацій, моніторингу громадської думки, інституціоналізація рішень громадських рад та експертних груп, а також налагодження прозорості звітності створюють сприятливе середовище для конструктивного діалогу та взаємодії. Лише через активне партнерство та спільну відповідальність за майбутнє освіти можливо побудувати систему, що ефективно реагуватиме на виклики часу та забезпечуватиме неперервний професійний розвиток українських вчителів [4].

Таке співробітництво виходить за рамки простої взаємодії, формуючи міцніші зв'язки. Державно-громадське партнерство сприяє побудові взаємної довіри між різними суб'єктами освітнього процесу та консолідації їхніх зусиль задля досягнення спільних стратегічних цілей. Управління післядипломною освітою, що базується на принципах рівноправності, взаємної відповідальності

та відкритості, створює сприятливе середовище для розвитку інновацій, підвищення мотивації педагогів та формування активної професійної спільноти, яка не просто адаптується до змін, а й активно долучається до творення майбутнього освіти.

Для забезпечення дієвості та результативності партнерства, ключову роль відіграє застосування відповідних технологій. Для успішної та результативної реалізації державно-громадського партнерства в управлінні післядипломною педагогічною освітою критично важливим є цілеспрямоване застосування різноманітних технологій залучення громадськості. Ці технології не тільки забезпечують ефективну комунікацію та регулярний збір зворотного зв'язку від усіх учасників освітнього процесу, а й створюють міцну базу для спільного прийняття рішень. Вони слугують платформою для конструктивного діалогу та результативної колективної діяльності, трансформуючи пасивне спостереження в активну участь.

Технології участі виступають сучасним інструментом демократичного управління. Вони включають використання різноманітних методів та засобів, які дають змогу громадянам активно долучатися до процесів прийняття рішень, що стосуються управління містом, громадою, певною галуззю або організацією. До таких технологій належить широкий спектр інструментів — від онлайн-платформ для обговорень і електронних петицій до інтерактивних карт і систем електронного голосування. Окрім цього, вони охоплюють засоби збору та аналізу зворотного зв'язку від громадян, що, як зауважує О. Шиманська [9, с. 130], забезпечує максимально повне врахування думок і потреб суспільства. Завдяки цьому управління трансформується з ієрархічної системи у більш інтерактивну та інклюзивну модель.

Серед першочергових та найбільш дієвих інструментів залучення громадськості в сучасній освітній системі виступають цифрові інструменти. Їхнє використання є основою сучасного державно-громадського партнерства, забезпечуючи не тільки широкий доступ до інформації, але й безпрецедентну оперативність взаємодії.

Однією з ефективних цифрових інструментів віртуальної взаємодії є освітні онлайн-платформи. Це не просто сховища інформації, а інтерактивні хаби, які можуть містити повноцінні дистанційні курси підвищення кваліфікації для вчителів, бібліотеки методичних розробок, відеолекції, шаблони для планування уроків. На таких платформах можна організувати форуми для педагогів за предметними галузями, де вони обмінюються досвідом, обговорюють виклики та діляться успіхами. Прикладом може бути платформа для онлайн-курсів (на кшталт Prometheus або EdEra), адаптована для потреб післядипломної педагогічної освіти, з інтеграцією можливостей для зворотного зв'язку та колективної роботи.

Наступним цифровим інструментом віртуальної взаємодії є портали громадських консультацій. Ці портали є централізованими майданчиками для публікації офіційних документів у розробці (проектів законів, постанов, стратегій розвитку післядипломної освіти, стандартів підвищення кваліфікації). Громадяни, експерти, представники освітніх спільнот можуть залишати свої коментарі, пропозиції та зауваження до цих документів у визначений термін. Це забезпечує прозорість процесу нормотворення та дозволяє врахувати різні погляди перед остаточним затвердженням.

Інструменти призначені для менш формального, але дуже активного обговорення - форуми та блоги. Форуми можуть бути тематичними (наприклад, "Інноваційні методи викладання", "Проблеми інклюзивної освіти", "Цифрові компетентності вчителя"), де учасники створюють теми, відповідають на запитання та діляться знаннями. Блоги можуть вести експерти, представники закладів післядипломної освіти або громадських організацій, публікуючи аналітичні матеріали, кейси та запрошуючи до коментарів. Це сприяє неформальному обміну ідеями та формуванню спільноти.

Системи електронних петицій надають громадянам можливість ініціювати офіційні звернення до органів влади з конкретними пропозиціями, що стосуються післядипломної педагогічної освіти, наприклад, впровадження нових навчальних програм, перегляду критеріїв атестації педагогів або фінансування окремих напрямів розвитку. У разі, якщо петиція збирає

необхідну кількість підписів, вона має бути розглянута відповідним органом. Цей механізм є ефективним засобом прямої демократії та вираження колективної волі.

Крім віртуальних майданчиків, не менш важливою залишається пряма взаємодія. Пряма взаємодія та діалог є невід'ємною частиною ефективного залучення громадськості, забезпечуючи живе обговорення та обмін думками. Публічні слухання організуються для представлення та обговорення ключових документів та ініціатив, що мають значний вплив на систему післядипломної педагогічної освіти. Це можуть бути слухання щодо національної стратегії розвитку освіти, проєкту нового Закону "Про післядипломну освіту", концепції оновлення програм підвищення кваліфікації. Учасники мають змогу задавати питання, висловлювати свої позиції та вносити пропозиції, які протоколюються та враховуються при доопрацюванні документів.

Круглі столи та конференції збирають експертів, науковців, практиків, представників громадськості та державних органів для спільного вивчення та розв'язання проблем та вироблення спільних рішень. Наприклад, круглий стіл може бути присвячений обговоренню результатів міжнародних досліджень у сфері педагогічної освіти, а конференція – презентації інноваційних практик та обміну досвідом між закладами післядипломної освіти.

Громадські ради – постійно діючі консультативно-дорадчі органи при Міністерстві освіти і науки, обласних департаментах освіти або навіть при окремих інститутах післядипломної педагогічної освіти. До їх складу входять представники громадських організацій, професійних спілок, батьківських комітетів, академічної спільноти. Громадські ради регулярно збираються для обговорення поточних питань, надання рекомендацій, моніторингу реалізації рішень та ініціювання власних проєктів [1, с. 45].

Для глибокого та всебічного аналізу потреб та думок громадськості застосовуються соціологічні методи, що дозволяють отримати як кількісні, так і якісні дані. Онлайн-опитування та анкети забезпечують можливість збору кількісних даних від великої кількості респондентів. Питання можуть стосуватися задоволеності якістю курсів підвищення кваліфікації, запиту на

конкретні освітні програми (наприклад, "чи потребуєте ви курси з цифрової безпеки?", "якими інноваційними технологіями ви зацікавлені?"), оцінки ефективності різних форм навчання. Результати опитувань є важливою основою для прийняття управлінських рішень та коригування освітньої пропозиції.

Фокус-групи дозволяють отримати якісні дані та глибоко зрозуміти мотивації, очікування, проблеми та пропозиції цільових груп. Модератор проводить структуровану дискусію з 6-10 учасниками (наприклад, молодими вчителями, щойно після закінчення закладу вищої освіти, або досвідченими методистами). Через вільне обговорення виявляються неочевидні проблеми, генеруються нові ідеї, було сформульовано конкретні рекомендації щодо покращення програм післядипломної освіти.

Переходячи від збору інформації до безпосередньої дії, ключовим елементом стає створення спільних структур для безпосередньої співпраці у розробці та реалізації ініціатив. По-перше, спільні робочі групи можуть зосереджуватися на створенні нових, інноваційних навчальних програм, методичних посібників, електронних ресурсів для вчителів. Наприклад, група, що складається з науковців, вчителів-практиків та представників ІТ-компаній, може розробити курс з використання штучного інтелекту в навчальному процесі. По-друге, спільні ради або комісії можуть здійснювати незалежну експертизу освітніх програм, підручників, кваліфікаційних робіт педагогів. Це підвищує якість освітніх продуктів та забезпечує їхню відповідність сучасним вимогам та запитам суспільства. По-третє, робочі групи можуть відстежувати ефективність впровадження освітніх реформ, програм підвищення кваліфікації, нових стандартів. Це передбачає збір даних, аналіз результатів, виявлення "вузьких місць" та розробку рекомендацій для подальшого покращення [2, с. 10].

Наступним етапом у розвитку державно-громадської взаємодії є практична імплементація конкретних ініціатив у форматі проєктної діяльності. Саме вона відкриває можливості для перетворення ідей на реальні результати, забезпечуючи сталість партнерства та залучення широкого кола учасників.

Важливим напрямом є реалізація ініціатив, спрямованих на модернізацію змісту та форм післядипломної педагогічної освіти є спільні освітні проєкти. Зокрема, йдеться про організацію циклів тренінгів для педагогів з розвитку критичного мислення, створення центрів інноваційних освітніх технологій, а також запровадження програм наставництва та інтернатури для молодих фахівців. Такі проєкти можуть реалізовуватися за підтримки державних структур, громадських організацій та приватного сектору, що формує багатоканальну систему ресурсного забезпечення.

Залучення громадськості до вирішення актуальних соціальних питань через інструменти освітню взаємодію є ваговою складовою державно-громадського партнерства. Прикладами можуть бути кампанії з популяризації педагогічної професії, програми підтримки вчителів у сільських та віддалених регіонах, а також ініціативи зі створення інклюзивного середовища в освітніх закладах. Ці напрями супроводжуються відповідними програмами професійного розвитку педагогів [3, с. 40].

Спільна діяльність у межах грантових проєктів на національному та міжнародному рівнях дозволяє не лише залучати додаткові фінансові, методичні та експертні ресурси, а й сприяє впровадженню інновацій у систему післядипломної освіти. Водночас участь у грантах стимулює обмін досвідом, міжінституційну співпрацю та інтеграцію української освіти в європейський і глобальний контекст.

Окрім безпосередніх форм співпраці та реалізації спільних проєктів, у сучасному інформаційному суспільстві особливої ваги набуває ефективне використання комунікаційних каналів для інформування, залучення та мобілізації громадськості. Ці інструменти сприяють посиленню зворотного зв'язку та формуванню відкритої, прозорої моделі управління в системі післядипломної педагогічної освіти.

Офіційні цифрові платформи та соціальні мережі. Присутність на таких платформах, як Facebook, Instagram, Telegram, YouTube, дозволяє забезпечити постійний комунікаційний супровід діяльності освітніх установ: поширювати інформацію про ключові події, навчальні курси, зміни в політиці, а також

організувати інтерактивні опитування, онлайн-обговорення та збирання зворотного зв'язку. Завдяки цьому створюються умови для відкритого діалогу між освітянами, управлінцями та громадськістю.

Системна співпраця із мас-медіа - газетами, телебаченням, радіо тощо - забезпечує широкий суспільний резонанс щодо актуальних питань і досягнень у сфері післядипломної педагогічної освіти. Публічні інтерв'ю, тематичні репортажі та аналітичні матеріали сприяють формуванню позитивного іміджу педагогічної професії, стимулюють громадський інтерес до освітніх ініціатив і підвищують рівень довіри до реформаторських процесів.

Розробка коротких інформаційно-просвітницьких відеороликів, звітів про реалізовані заходи (конференції, тренінги, майстер-класи), а також інтерв'ю з провідними експертами дозволяє донести змістовну інформацію у зручній та візуально привабливій формі. Такий формат комунікації є надзвичайно ефективним у формуванні громадської думки, розширенні охоплення аудиторії та зміцненні інституційної відкритості.

Опанування ключових технологій залучення громадськості в управлінні післядипломною педагогічною освітою є лише першим кроком. Не менш важливим є усвідомлення як переваг, так і викликів, що супроводжують практичне впровадження механізмів державно-громадського партнерства.

Серед переваг варто відмітити підвищення ефективності управління, коли рішення приймаються з урахуванням реальних потреб та очікувань суспільства, що забезпечує їхню більшу відповідність до потреб практики та викликів часу. Також зростання довіри - відкритість та прозорість процесу управління сприяють підвищенню довіри до державних інституцій, оскільки громадськість бачить, що її думка враховується. Ще одна з переваг - залучення креативних ідей та досвіду від різних стейкхолдерів (наприклад, представників бізнесу, ІТ-сфери), що сприяє впровадженню нових, прогресивних підходів у педагогічну освіту [9, с. 135].

Важливо відмітити посилення відповідальності як державних органів, так і громадськості за результати спільної діяльності, оскільки всі учасники є співтворцями змін. Саме активна взаємодія формує активне громадянське

суспільство – розвиток культури участі, співпраці та взаємодії між різними секторами суспільства, що є ознакою зрілої демократії.

Однак існують і виклики, такі як подолання бар'єрів між різними групами, виховання толерантності до інших точок зору та навичок конструктивного обговорення; усунення надмірної формалізації, спрощення процедур взаємодії та прийняття рішень; залучення не лише активних представників, а й тих груп стейкхолдерів, чий голоси можуть бути менш вираженими (наприклад, вчителів з віддалених районів, батьків дітей з особливими освітніми потребами тощо); залучення відповідних ресурсів, як якісних механізмів управління, навчання персоналу, технічного забезпечення тощо.

Технології залучення громадськості в управлінні післядипломною педагогічною освітою через державно-громадське партнерство виступають важливим інструментом демократизації освітнього управління, підвищення його ефективності та адаптивності до вимог сучасного суспільства.

Технології залучення громадськості мають широкий інструментарій - від створення спільних дорадчих органів і робочих груп до реалізації освітніх та соціальних проєктів, грантових ініціатив, цифрової комунікації та просвітницької діяльності. Це дозволяє не лише враховувати потреби різних груп стейкхолдерів, а й залучати додаткові ресурси, підвищуючи результативність управлінських рішень.

Важливим чинником ефективності є систематичне використання цифрових комунікацій, зокрема соціальних мереж, онлайн-платформ і відеоконтенту, які слугують каналами для інформування, діалогу й зворотного зв'язку. Вони створюють умови для прозорості, підзвітності та побудови довіри до системи післядипломної педагогічної освіти.

Водночас було виявлено низку системних викликів, що перешкоджають широкомасштабному впровадженню партисипативних підходів. Серед них - недосконалість нормативної регламентації, слабка репрезентативність громадянських ініціатив, брак ресурсів, відсутність сталої культури діалогу та недостатня мотивація учасників до співпраці. Подолання цих бар'єрів потребує

комплексного стратегічного підходу, що передбачає як політичну волю, так і розвиток професійної спроможності освітян і громадських лідерів [2, с. 10].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Таким чином, технології залучення громадськості через державно-громадське партнерство мають значний потенціал для модернізації управління післядипломною педагогічною освітою. Їх застосування дозволяє реалізовувати принципи відкритого врядування, орієнтованого на потреби громадян, та формувати соціальний капітал, необхідний для сталого розвитку освітнього середовища.

Залучення громадськості до управління післядипломною педагогічною освітою є не лише викликом, а й можливістю трансформувати освітнє середовище відповідно до реальних потреб і викликів. Технології участі, впроваджені на принципах державно-громадського партнерства, мають потенціал стати каталізатором якісних змін. Подальші наукові пошуки варто спрямувати на розробку моделей інституційного партнерства, що інтегрують цифрові й соціальні технології, з урахуванням регіональних освітніх політик і потреб педагогічних спільнот.

Література

1. Боржеллі, Н., Брайт, В., Громадські ради як механізм консультування держави з громадськістю. *Структури громадської участі в Україні : зб. аналіт. матеріалів* / за ред. М. Лациби, Н. Ходько. Київ : Укр. незалеж. центр політ. дослідж., 2003. С. 96.
2. Герасіна, С., Грудинін, Б., Коляденко, С. Партнерська взаємодія як механізм і форма реалізації соціального партнерства. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2015. С. 7–14.
3. Гаєвська, Л. Державно–громадське управління освітою: теоретичний аспект. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*, 2007, № 4, С. 37–47.

4. Зайченко, О. Шляхи розвитку державно-громадського управління в освіті. *Теорія та методика управління освітою*. 2010. № 4 URL: : <http://www.tme.umo.edu.ua/docs/4/10zaymes.pdf>. (дата звернення: 14.03.2025).
5. Онаць, О. М., Саух, І. В., Чижевський, Б. Г., Попович, Л. М., Данко, А. Ю. Державно-громадське управління закладами загальної середньої освіти на засадах суб'єктної партнерської взаємодії: монографія. Київ: Видавничий дім «Освіта». Електронне видання, 2024.
6. Орлова, О. А., Колеснікова, І. В. Післядипломна освіта як складова безперервної професійної освіти педагогів. *Інноваційна педагогіка*, (65, Том 2), 2023, С. 87–90.
7. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII (зі змінами). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page4>
8. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII (зі змінами). URL: https://urst.com.ua/act/pro_osvitu.
9. Шиманська О.П. Еліно́р Остро́м: доведення ефективності колективного управління. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2017. Вип. 1. С. 127-139.

References:

1. Borkhelli, N. and Bright, V. (2003), “Public councils as a mechanism for consulting the state with the public”, *Struktury hromadskoi uchasti v Ukraini* [Structures of public participation in Ukraine], Ukrainian Independent Center for Political Studies, Kyiv, Ukraine..
2. Herasina, S., Hrudynin, B. and Koliadenko, S. (2015), “Partnership as a mechanism and form of implementing social partnership”, *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu. Ekonomichni nauky*, pp. 7–14.
3. Haievs'ka, L. (2007), “State-public management of education: a theoretical aspect”, *Visnyk Natsional'noi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy*, vol. 4, pp. 37-47.
4. Zajchenko, O. (2010), “Ways of development of state-public management in education”, *Teoriia ta metodyka upravlinnia osvitoiu*, [Online], vol. 4

available at: <http://www.tme.umo.edu.ua/docs/4/10zaymes.pdf>. (Accessed 5 August 2025).

5. Onats, O. M., Saukh, I. V., Chyzhievskyi, B. H., Popovych, L. M. and Danko, A. Yu. (2024), *Derzhavno-hromadske upravlinnia zakladamy zahalnoi serednoi osvity na zasadakh subiektnoi partnerskoi vzaiemodii: monohrafiia* [State-public administration of general secondary education institutions on the principles of subjective partnership interaction: monograph], Vydavnychi dim «Osvita», Kyiv, Ukraine.

6. Orlova, O. A. and Kolesnikova, I. V. (2023), "Postgraduate education as a component of continuous professional education of pedagogues", *Innovatsiina pedahohika*, vol. 65, pp. 87–90.

7. Verkhovna Rada of Ukraine (2014), The Law of Ukraine “On Higher Education”, available at: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18/page4> (Accessed 6 August 2025).

8. Verkhovna Rada of Ukraine (2017), The Law of Ukraine “On Education”, available at: https://urst.com.ua/act/pro_osvitu (Accessed 18 June 2025).

9. Shymans'ka, O.P. (2017), "Elinor Ostrom: dovedennia efektyvnosti kolektyvnoho upravlinnia", *Visnyk Ternopil's'koho natsional'noho ekonomichnoho universytetu*, vol. 1, pp. 127-139.

Стаття надійшла до редакції 12.08.2025 р.